

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

LXXII. Regis Salomonis Decora.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

omnis posterior vita , tanquam lanceis hostilibus circumfessa, dispungebatur. Tanta malorum ilias, ex unico lascivore oculorum, in fæminam conjecta, originem traxit.

NARRATIO LXXII.
REGIS SALOMONIS
DECORA.

3 Reg. 3. 4. 9. 10.

Ab Anno Mundi 3032. Ad Annum 3043. Ante
Christ. 1030. Ad Ann. 1006.

Salomon, Davidis ex Betsabea filius, regni que successor, mortalibus est documento, DEI non tantum iras, sed etiam dona timenda esse. Cujus initia cœlestis orditur favor, & sequentes progressus, initijs pares; extrema, plena sunt infamia & horrore. *Mens bona*, quam à DEO sortitus fuerat, donorum maximum, & inæstimabile, in regijs præsertim pueris: Odisse malum: in bonum propendere: ferri in sapientiam virtutesque, præclara ingenij tractabilitate: in omnes formas, velut cereum flecti; meritò Salomonis primas inter laudes memorantur. Non gratius ridet aurora diei serenissimæ; quam ætas illa (cui se DEUS largiter infundebat) amabilitatem quandam, velut prodromos magnarum virtutum radios, in oculos, animosque omnium sparsos evibrabat, & intuentes mirificè sibi devinciebat. Inhæsit Salomoni ab adolescentia sitientissimus ardor, & æstimatio scientiæ immensæ; hanc vigilans perpetuò cogitabat; hujus

X

hujus amabilissima species recurrebat in fomno
 hanc à DEO enixè flagitabat. Unde persolutis pa
 renti supremis honoribus ; sublatisque de medi
 turbatoribus imperij , nihil habuit prius , quàm
 gubernandi rationem disceret , non tam Magister
 humanò , quàm cœlesti. Ad eos favores con
 quendos , conciliatricem adhibuit pietatem , & fa
 vens precandi studium. Viginti duorum ann
 rum adolescens , mille DEO hostias immolat in *Co
 baone* , (colle frondoso & excelsò , ubi *Tabernaculo*
Divinum religiosè visebatur ; fuerat autem jam an
Arca fœderis , à Davide in montem Sionem im
 transvecta) id unum ardentissimè supplicans , ut
 quando populo longè numerosissimo jura danda
 & imperatum æternæ Majestati Templum esset edi
 cendum ; vires sibi , viæque suppeditarentur , ad
 mandatam divinitus provinciam rectè sustinenda

Quibus desiderijs æstuanti , spectabilem de
 Æte offert se Genius , æternæ speciem Sapientie præ
 ferens ; jubetque , votis minimè parcis operari
 quidquid cupienti animo allubesceret. Ille
 cunctatus , iterat desideria sua , & anhelantia ad
 pientie donum suspiria. Placuère Superis e
 preces. Plus accepit , quàm rogavit ; cum acce
 ma mentis intelligentia , divitiæ & gloria à Co
 data , Salomonem omnium mortalium felicissimè
 reddiderunt.

Specimen muneris cœlestis mox præclarum præ
 didit in famosa mulierum duarum concertatione
 pro vindicijs ambigui infantis. Erant illæ corpora
 vulgati , eodémque sub tecto , atque adeò cubiculo
 eodémque tempore fœtu solutæ ; quem tamen
 eod

eodem curabant studio. Altera quippe, cum incauta corporis incubatione, de nocte suum opprefisset partum, vivam alteri, profundius dormienti, furripuit prolem. Plagium istâ repetente, illâ denegante, itum est ad tribunal Salomonis. Causa intricata videbatur, & plena caliginis; clamor utrinque, rationes nullæ. Quid faceret in ancipiti lite iudex? veritatem nullis argumentis rimandam, e-ruit è litigantium pectoribus; cum ex ore non posset. Latentes fœminarum affectus scrutaturus; jubet vaginâ nudari gladium, vivum puerum disse-cari medium; suam matrum utrique partem in ju-re dubio tradi. Visâ est populo sententia juveni-lior, & crudelior, quàm sapientior; cujus tamen eventus mox summam admirationem & compro-bationem tulit. Genuina parens auditô Regis ju-diciô, commotis illicò visceribus exclamare; ce-dere se jure suo, cupere salvam prolem; cupere vi-vam; E contrario Plagiaria, crudelem ex alieno dolore voluptatem captura, dividi postulabat in-fantem. Sorex, quod ajunt, suô se indiciô prodi-dit. Rex sagacissimus veram matrem deprehendit, & pietatis præjudiciô litem finivit. Vicit, quæ vinci non metuit, sed orbari; cecidit causâ, quam natura priùs, quàm sententia Judicis, damnavit. Fama judicij longè sapientissimi continuò longè, la-tèque vulgata maximam Salomoni, non modò apud suos, sed etiam exteros reverentiam & gloriam comparavit.

Prodidit autem Salomon (cui cognomentum *le-didie*, quod est *amabilis Domino*, fuit) sapientiæ suæ magnitudinem non factis duntaxat, sed scriptis quo-

que. Nam præter *Ecclesiasten*, *Proverbia*, *Cantica*, *Sapientia* $\frac{2}{3}$ librum; octo præterea millia librorum alterius argumenti, composuisse fertur: in quibus Carminum, Odarumque mille, & quinque dramatum millia tria, magnaque Similitudinum & Parabolarum varietas. Artes omnes & scientias percullit; nihil tam abditum aut obscurum, quod eius perspicaciam fugeret; *disputavit super lignis* (quæ Sacra pagina memorat. 3. Reg. 4.) *à cedro, quæ est in Libano, usque ad hyssopum, quæ egreditur de parietibus* (herbam parietariam, quam origanum aliqui dicunt alij, faturciam vocant alij) hoc est de maximis, minimisque tantâ sapientiâ differuit, ut cunctis orbis terrarum partibus mortales affluerent ad hoc scientiarum omnium Miraculum, & Oraculum spectandum, audiendumque.

Ad immensam sapientiam accesserunt opes patris & populi subjecti multitudo: ac domi, forisque gloria. Nam & argenti tanta fuit illi, quanta parietum lapidum congeries, atque vilitas Ierosolymis: præter argentum ac gemmas, exoticasque margaritas; auri transmarini, probatissimique quadringsenta, quinquaginta, talenta magna, ponderis Hebraici, Tyrijs in classibus tertio quoque anno ei importabantur: quo comœatu, præter pavones, & aliaque barbaræ peregrinitatis animalia; naves pariter, elephantorum quoque, laboratis, & infensissimis ossibus constipabantur: ad Ierosolymam evehendam complendam. Sed parum hæc erant (quippe tantæ opum cuiusque duntaxat anni) si cum annuis, ac perpetuum affluentibus, opum censibus conferrentur. Nam supra pecuniæ copiam illam, quam Salomon

de legationum donis ac muneribus in fiscum infere-
 bat, super quæstum item, & lucra negotiationum,
 ac diversi generis mercimoniorum; super ea quo-
 que, quæ Regis ærario satrapæ, principes, Arabum-
 que cuncti reguli, Salomonis stipendiarij, confere-
 bant: tributum erat annuum, auri talenta magna,
 sexcenta sexaginta sex, hoc est, juxta Saliani nostri
 calculum, octo milliones, numerorum coronatorum
 Gallicorum; seu viginti quatuor milliones florenor-
 um Belgicorum, sive florenorum Rhenensium
 duodecim milliones, & insuper septingenta, quin-
 quaginta millia; computando florenos Belgicos seu
 Brabanticos singulos pro quatuor siclis, seu nummis
 sextertijs sedecim; Talentum enim Hebræum (ar-
 genti) continebat tria millia siclorum seu duodecim
 millia florenorum Belgicorum. His accedebant
 ea, quæ spontè, præterque debitum, & solam ad
 gratiam, diversi diversa dono dabant; qualia, cra-
 teres ingentes argentei; pocula, vasæque prægran-
 dia purioris auri; vestes ac telæ pretiosiores; multa
 purpura, sericum Indum, aromatum Orientis vis
 magna: quin & arma politissimi splendoris; equi,
 mulique notæ commendatoris.

Quibus omnibus fortunæ muneribus (si tamen
 Fortunæ dicenda sint, ac non potiùs DEI) Rex Sa-
 lomon instructus; non solum armamentarium, in
 altissima pace semper bello cuivis, etiam asperri-
 mo, præparatum habebat; sed armorum etiam or-
 namenta, maximo Rege digna, paucisque cætero-
 rum, ante vel post Salomonem concessa. Nam &
 hastas fecerat, ex aurò solidò & scuta, clypeos, pel-
 tas, magnò numerò. Solium quoque regium ex
 ebore

ebore & aureis laminis refulgebat, senis utrinque
per gradus leonum ex auro simulacris stantibus
Duodecim equorum millia ad ephippium; quadra-
ginta millia curulium & vectariorum ad præsep-
consistebant, ingens gentium malè quietarum,
fide continendarum, frænum ac formido.

Et quantum illud potentiæ argumentum, quod
imperio suo teneret obnoxium; quidquid gentium
ac dominantium ab Euphrate pertinebat ad primas
Ægypti fines, ac mare Palæstinum; præter Hebræ-
orum; & à Davide quondam domitarum, nationum
num barbararum multitudinem immensam; et
rum, qui *Profelytorum* nomine circumcisionem ac
ges Mosaicas amplexi fuerant, numerabantur cen-
tum, quinquaginta millia, ac insuper tria millia,
sexcenti. Ex quibus septuaginta millia delecta
julorum lapicidarum octoginta millia. Sexcenti
quoque, qui operarum præfecti erant ac magni
Sunt, qui scribant, Salomonæi famulitij capita fu-
isse quadraginta octo millia, sexcenta. E sacra
istoria constat, annonam quotidianam fuisse triginta
ta coros (corus unicus modios Romanos habet tri-
ginta, justum onus cameli) similæ (filiginis, se-
floris triticei) & sexaginta coros farinæ (vulgaris)
Decem boves pingues, (saginatos) & viginti boves
pascuales, & centum arietes, excepta venatione
cervorum, caprearum, bubalorum (dorcadum le-
damarum), & avium altilium.

Porro divitijs potentiæque Salomonis responde-
bat fama gloriæque mortalium etiam remotissimos
quosque, desiderio tanti, tamque sapientiæ clari re-
gis videndi inflammabant. In ijs erat Æthiopia

Sabææ Regina (quam *Makédam* appellant) quæ à meridie septentrionem versùs, dierum plurimorum itinere Ierosolymam contendit, immensis cum opibus, ac multo, regiòque comitatu. Ea cunctis Salomonis inspectis, & regiæ miraculis, & pectoris, philosophiæque penetralibus: admiratione defixa, didicit experimentò, confessaque verbis est, famam longè maximam, majora fuisse visam auditamque. Rediit igitur in Æthiopiam suam, admiratione non minus, quàm oblatis à Rege donis, opulenta. Cùmque Salomoni prior ipsa centum ac viginti dedisset auri talenta, cum gemmis & aromatis infiniti pretij; longè plura tamen, & pretio superantia à regia liberalitate reportavit: imprimis verò DEI veri solidam cognitionem atque cultum; aliâque suis congrua postulatis; tanta fuit admiratione relicta Ierosolymis, quantam ipsa Regis Hebræi famam, ad suos detulit populos.

NARRATIO LXXIII.

MAGNIFICENTIA
TEMPLI SALOMONICI.

Lib. 3. Reg. cap. 6. 7. 8. 9.

Ab Anno Mundi 3023. Ad Ann. 3030. Ante Chr.
1030. Ad Ann. 1023.

Magnificentia Templi à Salomone constructi quanta fuerit, multiplici nomine licet æstimare. Nam si finem perpendas, erat Majestati Divinæ Sedes præparanda; si ideam spectes, fuit ea ab ipso Numine Davidi, & per hunc Sa-